

Om spökerierna i Skyrås skola.

I skolan var ett rum och tilltill inrymda.
Skolalen låg intill rummet och utan för köket
var en liten förstuga. Allt hade huset an-
vänts som bostadshus.

Kunskningar ofta hörda av fröken Sandberg.
Bland sedan innan mördets inträde. En folk-
skollärare Karl Holmström i Siggarp höll under-
liga saker där.

En fredagsmorgon, då det var silt och
vackert väder, hörde fröken Sandberg, hur
frå personer brötades i köket och hur den
en gång upprepade gånger i dörren in till
rummet.

Om nätterna hördes ibland ett ljud, som om
någon drog ett tungt säckar över vinden.
Man påstod, att orsaken till spökerierna

skulle varit, om en lärare hade hämtat sand till skolgården från en kyrkogård.

Man gissade även på att Skoltomten skulle skrattat på ett oräddigt sätt. Det var gamla folk skulle ha blivit lurade på betalmånen. En tredje förklaring är, att en lärarinna skulle ha varit sig illa åt. Den skulle nämligen ha fått en barn ö dölat det.

Men ingen minnes, att något orätt blivit begånget i huset.

De flesta, som varit i huset ha hört något konstigt. Fröken Sandberg aldrig för i sitta liv hört något.

En löstkråk hade fröken Sandberg varit borta och kommit hem sent på kvällen. Fram för kullugnen låg en hög vedfiam, färdiga för brasan. Då hördet ljud, som om veden hoppat;

men ingenting syntes. Veden var Filla som fröl.

Ibland gick dörrarna ej ut stänga. Det var,
som om någon hållit igen utåfön.

Långe tider (6-7 veckor) kunde det vara
alldeles lugnt, innan det började igen.

Under kyrkoherde Sundbergs tid bröts
gölen upp, men ingenting hittades. Kyrko-
herden kunde ej se det.

Ibland hördes i skolan ett ljud, precis
som om en kall gäst och slagit i bänkar
med en köpp. Det började på förmiddagen
och höll på olika länge. Ibland höll det på
en vecka, ibland bara en dag.

Förhen Sundberg bodde i skolan i 5 år.
Vägrade aldrig ha någon släkt om nåt-
torn.

Under lärarinnans Anna Svenssons tid skulle

fru Henningson på Skypå gå och se om hemm.
En Henningson såg en vitklädd människas
i fönstret. En Henningson ryggade tillbaka
och blev blek i på inget på skrällen om det.

En många år sedan hade lärarinnan
Anna Hulstén och hennes mor köpt en
gammal säng i stan på en auktion. När
det sedan spökade i staden, trodde de, att
likt härlade sig ut den gamla sängen.
De tog därför in sängen till stan och begrav
den på kyrkogården i Karlshamn. Men spöke-
rikt fortsatte igen i andra nöjes och ibland
blev det så råk, att lärarinnan fick ge sig
ut ur huset på nätterna.

En gång sakade några ungdomar
för att inte taga spökevisna. Det var under
fröken Sandbergs tid. Predikant James Karlsson

såg då en ljusluga, som gick från skid-
bordet över golvet. När de gick på morgonen
sade han till friken Sandberg: "Så har jag
då sett friken, vad jag aldrig har sett!"

Ibland när man var inne i rummet
hördes stömanden från köket, och ibland
hördes det, som om någon gått och tjolet
från ett över golvet.

Fiskaren Gustaf Henriksson blev illa mårade,
när han gick förbi skolan. Det var precis, som om
han rått för något.

Folkshöglärraren Nils Hökansson hade
sin bror Karl Hökansson på besök. De hördes
på natten ett ljud, som om glasser rullat över
vinkeln.

Friken Herman Nilsson hörde en gång, som
om friken Sandberg varit inne i skolan och

6.
4222

6
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

städad. Fjörden Sandberg var då röt, men hade
hört samma ljud länge, innan hon gick ut.

Den kvällen såg fjörden Sandberg och läste med
läm blottade 11 och 12/12. Då var det precis
som om någon rivit med klar utgångs rutan.
Ljudet höll på en hel timme. Utta var det man-
ljudet och raket. Ljudet kan kanske ha natur-
lig ursprung, men är oförklarligt.